

(Tai Halk Masalı)

ALTIN ŞEFTALİ

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, sık ağaçlarla kaplı bir orman kıyısında fakir bir oduncu ile karısı yaşarmış. Adamcağız her gün bulduğu kadar bal, çam kozalağı ve yakacak dal toplamak üzere ormana gidermiş. Çok fakir olmalarına rağmen ellerindekiyle geçinip giderlermiş.

Bir gün oduncu erkenden ormana gitmiş, ama akşam eve hemen hemen eli boş dönmüş. Ormanda hiçbir şey bulamamaktan şikayet etmiş. Elindeki birkaç dal parçasını gören karısı, “Seni tembel”, diye azarlamış adamcağızı. “Bu kadar az şey getirirsen ne yer ne içeriz? Ha! ”

Bu durum üstüste birkaç gün daha devam edince bir sabah karısı, “Eğer bugün de işe yarar bir şey bulamazsan, hiç eve gelme!” diyerek kapıyı oduncunun yüzüne kapamış. Zavallı adam ümitsizce ormanda dolaşmaya başlamış. Dolaşmaktan bitap düşünce , önüne çıkan ilk ağacın altına çöküvermiş. “Sanki yer yarıldı da işime yarayacak her şey içine giriverdi,” diye düşünerek dalıp gitmiş. Öylece otururken bir yandan da dua ediyormuş. Birden bire önünde birinin belirivermesiyle, gözleri faltaşı gibi açılmış ve ayağa fırlamış.

“Korkma! Ben bu ağacın perisiyim “ demiş önünde beliren kişi. Oduncunun şaşkın bakışları arasında ona parıl parıl parıldayan altın bir şeftali uzatmış: “Bu şeftaliyi al ve bahçene ek. Hızla büyülü bir ağaç boy atarak sana altın şeftaliler sunacaktır. Her gün bu altın meyvelerden birini koparıp pazarda satarsın. Karınla birlikte sonsuza kadar mutlu bir hayat sürersin”

“Ne iyisiniz,” demiş adamcağız. “Size çok müteşekkirim.”

Ağaç perisi, “Yalnız,” diye uyarılmış , “Açgözlülük yapar da günde bir şeftaliyle yetinmezseniz, ağaç bütün büyüsünü yitirir ve meyveler taşa dönüşür.” Ağaç perisi bu sözleri söyledikten sonra aniden ortadan kayboluvermiş.

Oduncu müjdeyi vermek üzere hemen eve koşmuş. Karısıyla birlikte şeftaliyi ekmişler ve iki gün sonra, üzeri altın meyvelerle yüklü olan bir ağaç ortaya çıkmış. Adamcağız artık her gün bir şeftaliyi ağaçtan koparıp pazarda satmaya başlamış. Aldığı parayla da karısına yeterince yiyecek götürüyormuş. Ama gel gör ki karısının aklına bir kurt düşmüş. “Bir şeftaliyle bu kadar iyi geçiniyorsak, günde iki, hatta üç şeftali satarak çok daha rahat bir hayata kavuşamaz mıyız?”

Artık başka bir şey düşünemez hale gelen kadıncağız, bir gün dayanamaz ve kocası pazardayken gidip ağaçtaki diğer şeftalileri toplamaya başlar. “Ağaç perisi beni görecektir değil ya! Bir..iki...üç...dört,” derken, birden ağaç yıldırım çakmış gibi sarsılır ve tüm meyveler taş kesilir.! Neye uğradığını şaşırarak kadıncağız, hemen eve koşarak, hiç olmazsa biriktirdiği paraları kurtarmak için sandığını açar. Ne görse beğenirsiniz? Sandıktaki paralar da taş olmamış mı? Elindekiyle yetinmeyen insanın sonu kötü olur. Oduncu ile karısı artık eskisinden de fakirdir.!

Öykü ile ilgili sorular:

1. Oduncu geçimini nasıl sağlıyordu?
2. Ormanda bir şey bulamayınca çaresizlikten ne yaptı?
3. Ağaç perisi ona ne verdi ve nasıl bir uyarıda bulundu?
4. Karısı acaba neden elindekiyle yetinmemişti.?
5. Birden fazla şeftaliyi koparıncaya ne oldu?
6. Onun yerine siz olsaydınız ne yapardınız?

▪ Öyküyü resimlendirin, bize yollayın. Galerimizde sergilensin.

www.insanidegerlergitimi.com